

ביצים מגולגלות היו נתונות בכף שהוחזקה בפיות המתחרים. האופנוען שבתמונה הגיע ראשון עם ביצה שלמה.

גלגל ההתפתחות חוזר. 12 בחורות נטשו את המכוניות, המשיכו על גבי חמורים.

הג'ימ

„ג'ימחאנה” נולדה לאם הודית ולאב בריטי, כחצי-האי הלוהט. מקורו ההינדי של השם, שפירושו: בית-כדורים

- מאת עמנואל פרת -

ר עיון הג'ימחאנה נולד, ללא ספק, ביום שרב כבד, שרב שרק בני ירושלים יודעים להעריכו אל-נכון. שאם לא כן, כיצד יכול היה קהל בן שלושת אלפי אנשים לצאת מעורו ביום הראשון שעבר באיציטדיון הירושלמי.

לא מקרה הוא, לכן, כי המאורע החל ממש באותו רגע בו נתגלתה החמה במרכז הרקיע, שעה שרק חובבי ג'ימחאנה וכלבים מסורפים עשויים לנטוש את בתיהם הקרירים מרצונם החופשי ולהיצלות חיים.

אולם ציון הג'ימחאנה הוא ציון עליון, ובדיוק בשעה שתיים החל טור בן 24 מכוניות, 8 אופנועים ותריסר חמורים גר לש בכביש המתפתל היורד אל האיציטדיון. בראש הטור עברו שוטרי-תנועה רכובים על סוסים ואופנועים. אלה לא נועדו אלא לעשיית רושם חיצוני בלבד, כי אותה שעה יכלו הנהגים לעשות בחוקי התנועה ככל ה' עולה על רוחם מבלי לחשוש לפרוטא.

וכך עברו מכוניות. כל מיני מכוניות. שלל צורות וגוונים: מכוניות פתוחות-גג מבהיקות בזהר, שנהגיהן לבושי-מחלצות עד אימה ויפהפיות צעירות יושבות על ידם ו- שולחות חיוכים מלוא הפה לעבר ההמון המריע; מכוניות חדישות ביותר שנולדו קודם זמנן, (דגם 1956) על בעליהן אישי המבט, שגראו כאילו נולדו במכוניות אלה. וסתם מכוניות שאינן עשויות לעורר את תשומת לבנו אלא שעה שהן דורסות מישהו.

תרתי אחרי מכונית שאוכל לשבת ב- הג'ימחאנה. האקפוץ לתוך קאדילאק חכלילי זה? או לאותו ביואיק תכול דמוי-חלום? או שמא לאותו אפרסק אפוף קצפת בדמות שברולט שמעבר לתחומי הכיס והארנק. רא- שי נתקף סחרחורת... ואז ראיתיה. כן, זו היתה שלי. היפה במכוניות: ירוקה כעין הבקבוק, פורד פתוחת-גג דגם 1935, עליה חלמתי עוד בילדותי.

צבעה לא הבהיק כשל האחרות, אולם היה זה הגחון הסבעי שלה — כזאת יצאה מבטן בית-החרושת. רפנותיה היו מעוטרות בצירי ריגיר של פרחים, כלבים ולבבות שותתי-דם. בחזיתה ניבט פנס אחד בלבד, השני הוחלף במנורת נפט. שלט שנתגלה על אחר רי המכונית שימש אותה לקהל: „סכנה! אין מעצורי-אוויר.” היא נשאה שם חביב: נגיביב.

ר שרב התגבר ואתו גם המולת ה- ג'ימחאנה. היה זה עונג: הגרונות ניח- רו מיובש, החולצות נספגו זיעה, הראשים

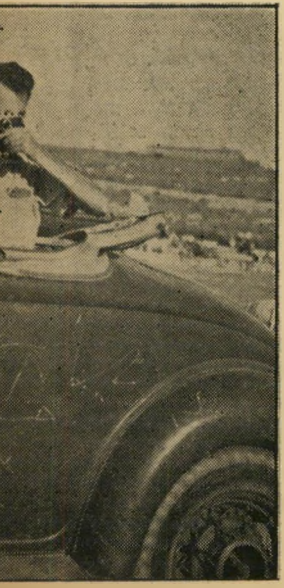

כסאות מוסיקאליים. בהיפסק המוסיקה עצרו המכוניות כשהבחורות מזנקות מתוכן לתפוס כסא במרכז של המגרש.

על אף המכשולים. בקטע זה היה על הנהגים לעקוף את החביות בהילוך אחורי.

עדלאידע כלי פורים. אולנה סרבליס לבנים, באו עם גינביב השלט „סכנה! אין מעצורי-אוויר

מעשה בחמור

באהבה ובג'ימחאנה אין חוקים. אני רובינגר (שמאל) עמדה לחצות את קו-הגמר. לפתע הכיר אחד החמורים את ידית נעוריו — היא האתון שנשאה את אני — נישר את רוכבו מעליו (לעזאזל שלוש הלירות!)! הסתער על האתון, סל- סל מעליה את אני רובינגר אפיים ארצה (למסה) והחל רודף אחרי ידיתו לכל אורך השדה.

מה קרה אחרי-כך? — תשאלו את כל אנשי ירושלים, זוהי שיחת-היום בעיר.